

[Ove Hansen.]

relse hos folk, der netop står for at skulle bygge, er beklageligt, det skal erkendes, og jeg kan godt forstå den utilfredshed, som kommer til orde, men jeg vil samtidig sige, at skal man indlede et byggeri, må man indstille sig på en vis risiko. Det kan gælde lånemuligheder, det kan gælde kurstab, for blot at nævne nogle områder, der er behæftet med stor unøjagtighed. Momsgodtgørelsens bortfald vil desværre medføre øgede udgifter for bygherren. Det kan beklages, men jeg må retfærdigvis tilføje, at nogle af de forøgede udgifter vil være fradragsberettigede, og endelig vil man vel også kunne drøfte med arkitekt og håndværkere, om ikke man kan begrænse håndværkerudgifterne. Jeg kunne nævne, at bare man bygger huset 9-10 m² mindre, opvejer det momsrefusionen.

For det almindelige byggeri vil fjernelsen af momsen også være mærkbar og generende, og lejestigninger i det fremtidige byggeri vil ikke kunne undgås. Men jeg sætter min lid og mit håb til, at vi under de kommende drøftelser i folketingets boligudvalg kan finde en løsning her, så momsophævelsen bliver mindre mærkbar også i det almennyttige byggeri.

Som jeg sagde til indledning, vil mit parti medvirke til besparelser, og her er vi altså kommet til det første spareforslag. Det vil vi fra mit partis side gerne støtte, og jeg håber, at det bliver muligt i folketingets boligudvalg at samles om en løsning.

Bendix: Hr. Ove Hansen og regeringen kalder dette for et besparelsesforslag. Det kan med større ret kaldes for et afgiftsforslag eller et skatteforslag. Men først og fremmest har det grebet dybt ind i de boligpolitiske forhandlinger, som var i gang i folketingets boligudvalg.

Det konservative folkeparti kan ikke gå med til momsrefusionens ophævelse. Forslaget forekommer slet motiveret, og det giver let den fornemmelse, at man her står over for en panikreaktion. Regeringen har kun sig selv at takke for den situation, der har ført til, at de så hovedkulds har trukket et betydningsfuldt led ud af den samlede boligpolitik. Var regeringen tidligere og mere målbevidst gået i gang med beskæringer af statsbudgettet, kunne dette være sket efter en mere ordentlig plan, og man havde så

formentlig modstået den store fristelse, det har været, med et snuptag at tage den klump, som hedder momsrefusionen til byggeriet.

Det har længe stået os alle sammen klart, at der i regeringen var stærke kræfter, der med længsel så på muligheden for at komme i gang med boligpolitikken ud fra et rent besparelsessynspunkt. Vi har også været klar over, at der har været andre kræfter i regeringen og i socialdemokratiet, vel først og fremmest samlet omkring boligministeren, som har haft den opfattelse, at hele boligproblematikken skulle angribes ud fra et langt mere afbalanceret synspunkt, men disse sidstnævnte har altså tabt.

Jeg vil egentlig godt ved denne her lejlighed takke boligministeren for de fordomsfrie forhandlinger, vi indtil nu har haft i folketingets boligudvalg og også på Marienborg for den sags skyld. Vi delte og deler fortsat ministerens og socialdemokratiets opfattelse, at det boligpolitiske spørgsmål er et meget, meget stort spørgsmål, og at der er behov for, at vi prøver at nå frem til en langsigtet, velafbalanceret boligpolitik. Men dette er nu fortid.

Jeg har i denne forbindelse også lyst til at føje til i relation til de indledende bemærkninger, at for så vidt angår selve besparelspolitikken, er mit parti af den opfattelse, at det er meget vigtigt, at vi går videre med den. Jeg understreger altså, at dette fra vores side ikke opfattes som et besparelsesforslag. Vi er fortsat interesseret i de reelle besparelserdrøftelser, og vi er ikke af den opfattelse, at vi, fordi man her på ét område har slået nogle ting i stykker, skal trække os fri af de øvrige drøftelser, de drøftelser, som reelt vedrører besparelser.

Må jeg dernæst sige i forbindelse med det foreliggende lovforslag, at man kan ud fra en rent økonomisk betragtning spørge: hvor mange penge er der mon i en afskaffelse af momsrefusionen? Nettogevinsten efter forskellige kompensationer vil ikke blive særlig stor, og nogle af disse kompensationer kommer rent automatisk, bl. a. i forbindelse med boligsikringsloven og også i forbindelse med rentesikringsloven. Dette forudsætter naturligvis, at regeringen ikke går med konkrete planer om ændringer i boligsikrings- og rentesikringsloven. Det ved vi jo ikke noget om.